

§. 233. Seält läks Iisrael nattoke emale, ja löi ommad Teilgid üles Ederi Tor-
ni Kohta, kus wägga hea Karja-Ma
olli temma Hulga Lojusele. Siin teggi
temma keigewannem Poeg Ruben sedda
Pahhandust, et ta maggas Pilla jures,
kes temma Iisral enne sedda Mae'eks olli
olnud (§. 185.). Ja Iisrael sai sedda
kuulda. Oh! kui wägga waewas se tem-
ma wagga Süddant, et temma Pojad
jo temma Ello: Mjal ni mitmesuggust kur-
ja Tödd hakkasid teggema; mis nemmad
siis weel wöttaksid tehha (karris temma),
kui ta üksford isse saaks ärrasurnud!

§. 234. Wimal's tulli temma siis kelge
omma Onnistussega, mis Jummal tem-
male Mesopotamia-Maal olli annud
(§. 211.), omma wanna Iisra Iisraaki
jure Hebron'i Pina (§. 131.). Selle Lin-
na jure jäi Iisrael ellama kaua Aego, sest
et seäl se Ma. Tül' olli, mis Abraam
ennefete

ennefete Parris, Valgaks ennemuiste olli
olnud Ewroni Käest (§. 136.). Ja se
Aeg tull' kätte, et temma Iisra Iisraaki
Ello Pärwad löppesid: sadda ja kahhet-
sakümmend Aastad olli Iisraak wanna,
kui ta surri, ja temma kaks Poega Esaw
ja Iisrael matsid tedda mahha temma
Parris-Hauda, Makpela Wälja Ko-
passi (§. 136.).

§. 235. Esaw läks jälle taggasi Seiri
Mäggede peäle, ja wöttis keld, mis ta
Kanaani-Maal olli joudnud sada, seina
ennefete kasa; sest nende Barrandas olli
ni suur, ja nende Lojussid ni paljo, et
mollemad Wennad ei woinud ühheskous
ellada, ja se Ma, kus nemmad kui Wodrad
kes ellasid, ei suutnud neid kanda. Esawil
olli wiss Poega, ja nende Lastest ja Suggu-
wötsast jiggis pärrast üks suur ja wäggen
Nahwas seäl Seiri mäggisel-Maal, ja need
nimmetadi Edomi Nahwas (§. 219.).